

Stakingsrecht (28.1.10)

Dat werkgevers via juridische weg reageren op stakingen is niets nieuws. Sinds 2005 al bieden werkgeversorganisaties als VOKA en UNIZO zelfs juridische handleidingen voor werkgevers bij stakingen. Ook nu weer propageert VOKA zijn handleiding in het dreigend conflict i.v.m. de afhandelaars op de luchthaven van Zaventem. Aldus het persbericht dat het ACV vandaag rondstuurde.

Het ACV benadrukt nogmaals:

- het stakingsrecht is een universeel recht dat werknemers toelaat op te komen voor hun rechten. Het is vastgelegd in de internationale conventies (tussen regeringen, werkgeversorganisaties en vakbonden) van de ILO in Genève en in het Europees Sociaal Handvest;
- de internationale regels zijn overgenomen in de Belgische wetgeving;
- in de meeste sectoren en ondernemingen werden procedures – ondermeer stakingsaanzegging – vastgelegd; daardoor geeft de uitoefening van het stakingsrecht in België weinig aanleiding tot incidenten;
- in meerdere gevallen, daar waar noodzakelijk, werd ook een regeling van minimumdienstverlening afgesproken tussen werkgevers en vakbonden.

Het stakingsrecht inperken op basis van concrete problemen is onaanvaardbaar en zal spontane acties slechts bevorderen. Enkel overleg tussen sociale partners om oplossingen te zoeken voor problemen die zich stellen helpt om conflicten te voorkomen en op te lossen. Maar een goed sociaal overleg is precies wat in sommige gevallen ontbreekt. Een staking aanpakken via juridische weg is voorbij gaan aan de oorzaken van het conflict en maakt de sociale relaties achteraf alleen maar zuurder en grimmiger. Om dat te voorkomen, sloten de sociale partners in 2002 het Herenakkoord. De eerste regel in de werkgevershandleidingen bij staking moet zijn : bezint eer ge begint. De tweede regel: doe uw zeg via het overleg.

.